Lietas arhīva Nr. 1A-0182-20/31
ECLI:LV:ZRT:2020:1116.1A73018220.3.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Dobelē 2020. gada 16. novembrī

Zemgales rajona tiesa, tiesnese Inga Putra,

piedaloties sūdzības iesniedzējam Leonam Bubindusam, aizstāvei Baibai Mūrniecei, iestādes Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes pārstāvei Irinai Semeņenko,

atklātā tiesas sēdē 2020. gada 5. novembrī izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz /pers. C/ sūdzību par Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes 2020. gada 10. janvāra lēmumu Nr. 48.

Aprakstošā daļa

[1] 2019. gada 3. decembrī Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes amatpersona sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr. PC 375453 par to, ka 2019. gada 2. augustā plkst. 20.02 (izsaukums) Garkalnes novadā, uz autoceļa A2 (Rīgas-Siguldas šoseja) /pers. C/, vadot transportlīdzekli *Opel Astra*, valsts reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/, pa autoceļu A2 virzienā no Siguldas uz Rīgu, neizvēlējās drošu distanci no priekšā braucošā transportlīdzekļa *Nissan XTrail*, valsts reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/, kā rezultātā izraisīja sadursmi un bojāja abus transportlīdzekļus. Pēc kā /pers. C/ atstāja ceļu satiksmes negadījuma vietu, pārkāpjot noteikto kārtību.

Protokolā norādīts, ka ir pārkāpta Ceļu satiksmes likuma 19. panta trešā daļa, Ministru kabineta 2015. gada 2. jūnija noteikumu Nr. 279 "Ceļu satiksmes noteikumi" 25.3., 40., 41., 99., 100. un 105. punkts. Pārkāpumi kvalificēti pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{16} panta piektās daļas, 149.^{8} panta divdesmit septītās daļas un 149.^{4} panta četrpadsmitās daļas.

[2] Ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes amatpersonas 2019. gada 3. decembra lēmumu /pers. C/ par visiem trim administratīvajiem pārkāpumiem piemērots naudas sods 200 *euro*, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 12 mēnešiem.

/pers. C/ amatpersonas lēmumu pārsūdzēja augstākā iestādē.

[3] Ar Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes 2020. gada 10. janvāra lēmumu Nr. 48 amatpersonas lēmums atstāts negrozīts, bet sūdzība noraidīta.

Pārsūdzētajā lēmumā konstatēts, ka sūdzības iesniedzējs neapstrīd pārkāpumu pēc būtības, bet lūdz piemērot minimālo naudas sodu bez transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atņemšanas. Amatpersona sodu noteikusi Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{1} panta piektās daļas ietvaros, kur sankcija noteikta – naudas sods no 70 līdz 700 *euro,* atņemot transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz laiku no trim mēnešiem līdz diviem gadiem, piemērojot Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 35. panta nosacījumus. Atbildību pastiprina tas, ka pārkāpuma izdarīšanas vietā ir intensīva satiksme, katra ceļu satiksmes noteikuma pārkāpšana rada ceļu satiksmei bīstamu situāciju. Sūdzības iesniedzējs gada laikā vairākas reizes sodīts par pārkāpumiem ceļu satiksmē, kas arī pastiprina atbildību par šo administratīvo pārkāpumu. Sods noteikts pamatoti.

[4] Tiesas sēdē /pers. C/ sūdzību uzturēja, paskaidroja, ka brauca mājās Rīgas virziena pēc stresainas darba dienas, pēkšņi kādu sekundi palika slikti, visdrīzāk zaudēja samaņu, pēc citu stāstītā īsā laika posmā ir izraisījis divas avārijas. Pats apstājās, tiklīdz intensīvajā ceļu satiksmē tas bija iespējams, jo, atguvis samaņu, redzēja, ka tēvs aizmugurē intensīvi mirkšķina. Nekādā gadījumā nav mucis. Izkāpjot no mašīnas pieturā, saprata, ka drošības spilvens izšauts, mašīna sasista, bija šoka stāvoklī. Tēvs norādīja par asinīm uz rokas. Sieva, ko lūdz nopratināt, var apliecināt, ka no šoka atguvies tikai plkst. 4.00 naktī. Iestāde nepareizi norāda, ka izdarīti divi pārkāpumi dažādās vietās un dažādos laikos. Tas bija viens pārkāpums, saduroties ar divām automašīnām tikai ar sekunžu intervālu. Nekādus medicīniskos dokumentus par savu veselības stāvokli tiesai neiesniegs, jo tie satur sensitīvus datus. Taču pie ārstiem ir vērsies gan nākamajā dienā pēc notikuma, gan vēlāk, un veselību uzlabojis.

Aizstāve Baiba Mūrniece debatēs norādīja, ka lietā nav strīda par to, ka /pers. C/ izraisījis divas sadursmes, vadot savu transportlīdzekli. Taču /pers.C/ nav mucis un atstājis negadījuma vietu. Lietvedības ietvaros nekad nav pieminēta /pers. H/ liecība, nav uzrādītas fotogrāfijas, nav iepazīstināti ar lietas materiāliem, šajā lietā nav videoieraksta, kaut gan iestādē tādu redzējuši. Garkalnes novads un Rīgas pilsēta robežojas tajā vietā, tas ir ļoti tuvu, arī liecinieks redzēja, ka evakuators aizved sarkano mašīnu, tātad abas cietušās mašīnas bija vienā vietā. Pēc izsaukumu un pārkāpumu laikiem redzams, ka abi pārkāpumi notikuši faktiski vienlaicīgi. Laika starpība ir pavisam neliela, bet abās lietās sodi būtiski atšķiras. Šajā lietā persona sodīta pārāk bargi. Veselu gadu bijušas grūtības strādāt, jo nav vadītāja apliecības. Turklāt, ja šajā lietā /pers. C/ atzīs par vainīgu, tad no viņa regresa kārtībā piedzīs arī izdevumus par cietušās mašīnas remontu. Lietā esošās fotogrāfijas vispār neko nepierāda. Mašīna tika sasista un /pers. C/ ar tādu mašīnu aizmukt nevar. Iestāde lēmumā balstījusies tikai uz pieņēmumiem. Tiesai ir jāgroza soda mērs un jāsoda tikai par distances neievērošanu. Divās pilnīgi identiskās lietās nevar būt tik atšķirīgas tiesiskās sekas. Atsaucas uz Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta nolēmumiem par tiesisko paļāvību un to, ka iestādes kļūda nevar radīt privātpersonai nelabvēlīgas sekas.

Iestādes pārstāve sūdzību neatzina, paskaidroja, ja izsaukums notika plkst. 20.02, tad loģiski, ka negadījums notika pirms tam. Ir pārpratums par virzienu, atzīst, ka abās lietās /pers. C/ brauca vienā virzienā no Siguldas uz Rīgu. /pers. C/ šajā lietā izdarīja trīs pārkāpumus – neievēroja distanci, uzbrauca šķērslim, atstāja negadījuma vietu. Iestāde pamatoti norāda, ka ir divi ceļu satiksmes negadījumi, divas notikuma vietas, divi notikumu laiki, līdz ar to pamatoti ir divas lietvedības. Pirmais negadījums šajā lietā ir fiksēts vēl Garkalnes novadā un no ceļu satiksmes negadījuma shēmas redzams, ka sūdzības iesniedzēja transportlīdzeklis tur neatrodas, bet otrajā lietā no shēmas redzams, ka /pers. C/ transportlīdzeklis tur bija. *Nissan XTrail* vadītājs norāda, ka pēc sadursmes *Opel* vadītājs aizbrauca. Otrā sadursme vairs nebija pirmā cietušā redzes lokā. Pirmais negadījums vēl noticis Garkalnes novadā, bet otrs jau Rīgas pilsētā. Notikumu vietu labi zina, starp abām sadursmju vietām ir aptuveni viens kilometrs nevis, kā norāda /pers. C/, 200 metri. /pers. H/ norādīja, ka redzēja avāriju, bet vainīgais lielā ātrumā manevrēja un devās prom. Iestāde uzskata, ka persona apzināti muka manevrējot, gribēja izvairīties no atbildības. Prettiesiskās darbības bija mērķtiecīgas un apzinātas. /pers. H/ nekādi nav ieinteresēts šīs lietas iznākumā, tādēļ ir pamats

viņam ticēt.

Motīvu daļa

[5] Tiesa, izvērtējusi lietas materiālus un tiesisko regulējumu kopsakarā ar lietas dalībnieku paskaidrojumiem un aizstāves debatēs izteiktajiem iebildumiem, liecinieka liecībām, secina, ka sūdzība nav pamatota.

[6] Administratīvās atbildības likuma *(stājies spēkā 2020. gada 1. jūlijā)* pārejas noteikumu 1. punkts noteic, ka ar šī likuma spēkā stāšanos spēku zaudē Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodekss, savukārt 2. punkts noteic, ka procesuālās darbības, kas līdz šā likuma spēkā stāšanās dienai uzsāktas saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksu, tiek arī pabeigtas kodeksā noteiktajā kārtībā. Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa normas piemērojamas līdz attiecīgās administratīvā pārkāpuma lietvedības stadijas pabeigšanai (lietvedība iestādē, tiesā vai izpilde).

Šī administratīvā pārkāpuma lietvedība tiesā ierosināta saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksu, līdz ar to tiesa, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, līdz tiesvedības stadijas pabeigšanai piemēro Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa normas.

[7] Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{6} panta devīto daļu tiesa, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, cita starpā izlemj šādus jautājumus: vai ir noticis administratīvais pārkāpums; vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā; vai persona ir sodāma par šo administratīvo pārkāpumu; vai ir apstākļi, kas pastiprina vai mīkstina atbildību; kāds administratīvais sods piemērojams personai.

[8] Pārsūdzētais lēmums pamatots ar šādām tiesību normām.

Ar Ceļu satiksmes likuma 19. panta trešo daļu, kas noteic, ka ceļu satiksmes dalībniekiem un citām personām jārīkojas tā, lai neradītu satiksmei bīstamas vai satiksmi traucējošas situācijas un nenodarītu zaudējumus.

Ar Ministru kabineta 2015. gada 2. jūnija noteikumu Nr. 279 "Ceļu satiksmes noteikumi" 25.3. apakšpunktu, kas noteic, ka transportlīdzekļa vadītājam ir pienākums darīt visu iespējamo, lai netiktu apdraudēti citi ceļu satiksmes dalībnieki; 40. un 41. punktu, kas noteic, ja ceļu satiksmes negadījumā nav cietuši cilvēki, nav nodarīti bojājumi trešās personas mantai, kā arī transportlīdzekļiem nav radušies bojājumi, kuru dēļ tie nevar vai tiem aizliegts braukt, transportlīdzekļa vadītājs nekavējoties apstājas un paliek negadījuma vietā, iededz avārijas gaismas signalizāciju un uzstāda avārijas zīmi, bet, ja tas nav iespējams, citādā veidā brīdina pārējos ceļu satiksmes dalībniekus par ceļu satiksmes negadījumu un vienojas ar otra ceļu satiksmes negadījumā iesaistītā transportlīdzekļa vadītāju par visiem būtiskajiem negadījuma apstākļiem, aizpilda saskaņoto paziņojumu un, neziņojot policijai par negadījumu, atstāj negadījuma vietu, savukārt, ja šo noteikumu 40. punktā minētajā ceļu satiksmes negadījumā ir iesaistīti vairāk nekā divi transportlīdzekļi vai ja transportlīdzekļu vadītāji nespēj vienoties par visiem būtiskajiem negadījuma apstākļiem un aizpildīt saskaņoto paziņojumu, transportlīdzekļu vadītāji nekavējoties apstājas un paliek negadījuma vietā, iededz avārijas gaismas signalizāciju un uzstāda avārijas zīmi, bet, ja tas nav iespējams, citādā veidā brīdina pārējos ceļu satiksmes dalībniekus par ceļu satiksmes negadījumu, par ceļu satiksmes negadījumu paziņo policijai un, ja nepieciešams, glābšanas dienestam un tālāk rīkojas pēc to norādījumiem; 99. un 100. punktu, kas noteic, ka transportlīdzekļa vadītājam jābrauc ar ātrumu, kas nepārsniedz noteiktos ierobežojumus, ņemot vērā ceļu satiksmes intensitāti, transportlīdzekļa un kravas īpatnības un stāvokli, kā arī ceļa un meteoroloģiskos apstākļus (īpaši redzamību braukšanas virzienā), savukārt, ja izveidojas ceļu satiksmei bīstami šķēršļi vai citas briesmas, kuras transportlīdzekļa vadītājs spēj pamanīt, viņam jāsamazina braukšanas ātrums vai pilnīgi jāaptur transportlīdzeklis, vai, neradot bīstamību citiem ceļu satiksmes dalībniekiem, šķērslis jāapbrauc; 105. punktu, kas noteic, ka

> transportlīdzekļa vadītājam atkarībā no braukšanas ātruma jāizvēlas tāda distance, lai, priekšā braucošajam transportlīdzeklim bremzējot, būtu iespējams izvairīties no sadursmes.

Ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{16} panta piekto daļu, kas noteic, ka par ceļu satiksmes negadījuma vietas atstāšanu pēc ceļu satiksmes negadījuma, pārkāpjot noteikto kārtību, uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no 70 līdz 700 *euro* un atņem transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz laiku no trim mēnešiem līdz diviem gadiem vai bez transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atņemšanas.

Ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{8} panta divdesmit septīto daļu, kas noteic, ka par drošas distances neievērošanu izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no 25 līdz simt 40 *euro*.

Ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{4} panta četrpadsmito daļu, kas noteic, ka par citu šajā kodeksā neminētu ceļu satiksmes noteikumu pārkāpšanu izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam septiņu *euro* apmērā.

No šīm tiesību normām kopsakarā ar iestādes pārstāves paskaidrojumiem secināms, ka /pers. C/ tiek inkriminēti trīs administratīvie pārkāpumi, t.i., distances neievērošana, uzbraukšana šķērslim, notikuma vietas atstāšana, neievērojot noteikto kārtību.

[9] Lietā iestādes ietvaros un tiesā iegūti šādi pierādījumi.

[9.1] 2019. gada 3. decembra administratīvā pārkāpuma protokolā Nr. PC 375453 fiksētas ziņas par pārkāpuma būtību, t.i., /pers. C/ veiktās prettiesiskās darbības, notikuma vieta un laiks, kad izsaukta Valsts policija.

[9.2] Ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokolā Nr. 023164 fiksētas ziņas par notikumu, t.i., notikuma apraksts, vieta, iesaistītie transportlīdzekļi, to īpašnieki, transportlīdzekļu bojājumi, lieciniekі. Protokolam pievienoti fotoattēli.

[9.3] /pers. I/ rakstveidā paskaidrojusi, ka ieradās ap plkst. 21.00 notikuma vietā paņemt savu transportlīdzekli, jo par notikumu viņai paziņoja /pers. C/ tēvs. Notikuma vietā /pers. C/ nesatika, jo viņš bija aizvests uz ekspertīzi. /pers. C/ notikušo neatceras. /pers. C/ bija šoks, viņam ir veģetatīvā distonija, ir vērsies pēc medicīniskās palīdzības pie speciālista. Draugs no šoka atguvās tikai ap plkst. 4.00 no rīta. Varbūt pie stūres bija panikas lēkme. Nākamajā dienā devās pie ārsta.

[9.4] /pers. J/ rakstveidā paskaidrojis, ka pārvietojās pa Vidzemes šoseju no Siguldas Rīgas virzienā un, atrodoties malējā kreisajā joslā ar automašīnu *Nissan XTrail*, valsts reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/, viņu taranēja automašīna *Opel Astra*, valsts reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/. Nogriezās uz nomali pie nobrauktuves uz Jaunciema šoseju, bet *Opel Astra* vadītājs aizbrauca prom Rīgas virzienā.

[9.5] /pers. C/ rakstveidā paskaidrojis, ka 2019. gada 2. augustā pirms plkst. 20.00 izbraucis no objekta pēc darba ar automašīnu *Opel,* valsts reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/. Atceras, ka izbrauca uz Vidzemes šosejas, brauca virzienā uz Rīgu. Tad sajuta anormālu uzbudinājuma sajūtu. Tad atceras, ka nezināmu iemeslu dēļ stājās pieturā. Redzēja, ka aizmugurē brauc viņa tēvs, ļoti aktīvi mirkšķina ar gaismām, tāpēc uzreiz stājās malā. Prasīja tēvam, kas noticis. Tēvs jautāja, kas ar viņu notiek, kāpēc izraisījis avāriju? Bija izbrīnīts. Ieraudzīja sasisto mašīnas priekšu un izsprāgušo drošības spilvenu. Pirksti bija sasisti. Piebrauca policisti un jautāja, kāpēc mucis, bet viņš to noliedzis. Alkoholu nebija lietojis. No narkotiku ekspertīzes atteicās. Nākamajā dienā devās pie ārsta, jo mājās parādījās sāpes sirds un krūšu rajonā.

[9.6] /pers. H/ paskaidrojis, ka 2019. gada 2. augustā plkst. 20.03 brauca pa Siguldas šoseju uz Rīgu. Aptuveni pie burtiem "Rīga" viņam priekšā notika avārija. Sudraba gaiša automašīna (hečbegs) iebrauca aizmugurē lielākam džipam. Džipa vadītājs sāka braukt uz ceļa malu, taču vieglās

automašīnas vadītājs palielināja ātrumu un devās taisni pa Brīvības gatvi. Redzēja, kā šī mašīna lielā ātrumā manevrē star citām automašīnām. Tad uz brīdi mašīna no skata izzuda, taču tūlīt pamanīja, ka notika vēl viena avārija. Sarkana *Honda* ar sadragātu aizmuguri nobrauca no ceļa, izkāpa pasažieri, viens bija cietis. Notikuma vieta bija pirms adreses /adrese A/. Notikumu redzēja Kanādas armijas karavīri, viens no viņiem atstāja savu tālruni, jo viņi nevarēja palikt līdz policijas ierašanās.

[9.7] Administratīvo pārkāpumu protokolu sarakstā redzams, ka 2019. gadā /pers. C/ fiksēti vairāki administratīvie pārkāpumi, visi ceļu satiksmē, divi izdarīti gada laikā līdz šī administratīvā pārkāpuma izdarīšanai.

[9.8] 2019. gada 3. decembra administratīvā pārkāpuma protokolā Nr. PG 629391 fiksētās ziņas par pārkāpuma būtību, t.i., /pers. C/ 2019. gada 2. augustā plkst. 20.11 vadīja transportlīdzekli, būdams tādā mērā noguris, ka tas ietekmēja vadītāja darbspējas un ceļu satiksmes drošību un, neievērojot drošu braukšanas distanci, kā rezultātā izraisīja sadursmi ar automašīnu *Honda Civic*, kas brauca tajā pašā virzienā. Pārkāpumi kvalificēti pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[15] panta piektās daļas un 149.[8] panta divdesmit septītās daļas. /pers. C/ piemērots naudas sods 40 *euro*.

[9.9] Ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokolā Nr. 011439 fiksētās ziņas par notikumu saistībā ar divu transportlīdzekļu sadursmi /adrese/ starp /pers. C/ vadīto transportlīdzekli un sarkanu transportlīdzekli *Honda Civic*. Viens *Honda Civic* pasažieris cieta, nogādāts slimnīcā.

[9.10] Liecinieks/pers. M/ tiesas sēdē liecināja, kopā ar dēlu brauca mājās pēc darba, bet savā mašīnā, un dēls viņu apsteidza. Izbrauca no objekta plkst. 19.51. Avāriju redzēja no attāluma, pašu sadursmes brīdi neredzēja, bet nojauta, ka būs sadursme. Viņa un dēla mašīnas starpā bija kādi 150-170 metri. Dēls turpināja braukt, bet samazināja ātrumu, no otrās joslas ieslīdēja pirmajā joslā un mašīna apstājās. Viss bija viņa redzamības zonā, bet priekšā viņam bija divas mašīnas. No avārijas līdz apstāšanās brīdim bija kādi 100 metri. Viņš intensīvi mirkšķināja dēlam ar gaismām. Viņa mašīna apstājās plkst. 20.02, ko zina no navigācijas. Redzēja vienu avāriju. Marku mašīnai neievēroja, bet redzēja, ka evakuators aizved sarkanu mašīnu. Piegāja pie dēla, viņš vēl bija mašīnā, drošības spilvens bija izšauts, saprata, ka dēls ir šoka stāvoklī. Dēlam asiņoja roka. Atbrauca Neatliekamā medicīniskā palīdzība. Redzēja kādas 3-4 policijas ekipāžas. Dēls teica, ka nesaprot, kas notika.

[10] No lietā iegūtajiem pierādījumiem un lietas dalībnieku paskaidrojumiem tiesa konstatē šādus faktiskos apstākļus: /pers. C/, vadot savu transportlīdzekli *Opel Astra* pa autoceļu A2 virzienā no Siguldas uz Rīgu īsā laika posmā, neievērojot drošu distanci, izraisījis sadursmi ar diviem transportlīdzekļiem, sākotnēji ar transportlīdzekli *Nissan XTrail* un pēc tam ar transportlīdzekli *Honda Civic*. Pēc sadursmes ar *Honda Civic* /pers. C/ apturējis savu transportlīdzekli autoceļa malā. Valsts policija ierosinājusi divas lietvedības par katru sadursmi atsevišķi. Šīs lietas ietvaros lietvedība ierosināta saistībā ar pirmās sadursmes izraisīšanu ar *Nissan XTrail, un* /pers. C/ saukts pie administratīvās atbildības par trim administratīvajiem pārkāpumiem – distances neievērošanu, uzbraukšanu šķērslim, notikuma vietas atstāšanu, neievērojot noteikto kārtību. Otras lietvedības ietvaros /pers. C/ saukts pie administratīvās atbildības, piemērojot naudas sodu 40 *euro,* par to, ka vadījis transportlīdzekli, būdams tādā mērā noguris, ka tas ietekmējis vadītāja darbspējas un ceļu satiksmes drošību, kā arī neievēroja drošu braukšanas distanci, kā rezultātā izraisīja sadursmi ar tajā pašā virzienā braucošu transportlīdzekli. Otras lietvedības ietvaros /pers. C/ amatpersonas lēmumu nav pārsūdzējis, tas stājies spēkā un kļuvis nepārsūdzams.

No sūdzības, /pers. C/ paskaidrojumiem un aizstāves norādītā secināms, ka lietā nav strīda par to, ka administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajā laikā un vietā, un konkrētā virzienā /pers. C/ vadīja savu transportlīdzekli *Opel Astra*. /pers. C/ tāpat atzīst, ka nav ievērojis distanci, kas bijis par iemeslu sadursmju izraisīšanai ar divām automašīnām, turklāt ar nelielu laika intervālu, tāpat lietā konstatēts, par ko strīda nav, ka pēc otras sadursmes /pers. C/ apturējis savu transportlīdzekli autoceļa malā.

Strīds šajā lietā ir par pirmā ceļu satiksmes negadījuma vietas atstāšanu (pirmā /pers. C/ izraisītā sadursme ar *Nissan XTrail*), neievērojot noteikto kārtību. Proti, /pers. C/ norāda, ka abas sadursmes ir viens pārkāpums, jo abas sadursmes izraisījis vienu pēc otras, faktiski vienā vietā un vienā laikā, un uzreiz pirmajā iespējamajā vietā uz autoceļa apstājies, nav mucis no notikuma vietas. Savukārt iestāde norāda, ka rīkojusies pareizi, ierosinot divas lietvedības, jo katrs pārkāpums izdarīts citā laikā, citā vietā, pēc pirmās sadursmes /pers. C/ aizmucis, apstājies tikai pēc otrās sadursmes.

Tādējādi šajā lietā nav strīda par /pers. C/ saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[8] panta divdesmit septīto daļu un 149.[4] panta četrpadsmito daļu, bet ir strīds daļā tikai par administratīvo pārkāpumu pēc 149.[1 6] panta piektās daļas par notikuma vietas atstāšanu, neievērojot noteikto kārtību.

[11] Novērtējot visus lietā iegūtos pierādījumus to kopumā un savstarpējā sakarībā, tiesa atzīst, ka iestāde rīkojusies pareizi, atbilstoši notikuma faktiskajiem apstākļiem un tiesību normām atzīstot, ka ir divi notikumi, attālums starp tiem ir pietiekami liels, lai nebūtu pamata apgalvot, ka abām sadursmēm ir viena notikuma vieta (šajā lietā notikuma vieta ir Garkalnes novads pie uzbraukuma uz Jaunciema gatvi, otrā lietā notikuma vieta ir Brīvības gatvē pie nama Nr. 449, Rīgā, /pers. C/ savu transportlīdzekli apturējis Brīvības gatvē pie nama Nr. 433, Rīgā), notikumu faktiskie apstākļi ir atšķirīgi, konstatētie pārkāpumi nav identiski, administratīvo pārkāpumu kvalifikācija atšķiras, līdz ar to pamatoti bija ierosināmas divas administratīvo pārkāpumu lietvedības. Tā kā katrā lietā atšķiras faktiskais un tiesiskais sastāvs, kā arī pārkāpumu kvalifikācija, pamatoti katrā lietā atšķiras arī tiesiskās sekas. Tiesa kā nepamatotu noraida sūdzības iesniedzēja argumentu, ka tas ir viens notikums, jābūt vienai administratīvo pārkāpumu lietai ar diviem cietušajiem.

Sūdzības iesniedzējs atsaucas uz iestādes rīcībā esošu videoierakstu, no kura būtu nepārprotami redzams, ka sadursmes notikušas tūlīt viena aiz otras. Lietā noskaidrots, ka šīs lietvedības ietvaros videoieraksts nav bijis izmantots kā pierādīšanas līdzeklis un arī otrā lietā videoieraksts vairs nav saglabājies. Tiesa norāda, ka notikumu faktiskos apstākļus ir iespējams konstatēt arī no lietā esošajiem pierādījumiem, videoieraksta neesība tiesai nerada šaubas, ka abos ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokolos notikuma vietas fiksētas pareizi, jo Valsts policijas amatpersonas, ikdienā kontrolējot un uzraugot ceļu satiksmi, kā arī fiksējot pārkāpumus un sastādot administratīvo pārkāpumu protokolus, māk pietiekami precīzi noteikt notikuma vietu, tiesai nav pamata to apšaubīt.

[12] Sūdzības iesniedzējs noliedz notikuma vietas atstāšanas faktu pēc sadursmes izraisīšanas ar *Nissan XTrail* automašīnu. Taču lietā iegūtie pierādījumi liecina par pretējo. Konkrēti, *Nissan XTrail* vadītājs /pers. J/ paskaidrojis, ka viņa transportlīdzekli taranējis transportlīdzeklis *Opel Astra,* pats nobraucis uz ceļa nomali, bet vainīgais aizbrauca prom Rīgas virzienā. Aculiecinieks /pers.M/paskaidrojis, ka redzējis gan pirmo, gan otro sadursmi, pēc pirmās sadursmes cietušais nobrauca uz ceļa nomali, bet vainīgais palielināja ātrumu un devās prom, turklāt mašīna lielā ātrumā manevrēja starp citām mašīnām, un pēc otrās sadursmes redzēja *Hondu* ar sadragātu aizmuguri. Iestādes pārstāve norāda, ka notikuma vietas atstāšanu pierāda arī tas, ka ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokolā fiksētaja notikuma shēmā sūdzības iesniedzēja transportlīdzeklis nav fiksēts, tātad tajā notikuma vietā, ierodoties Valsts policijai, /pers. C/ vairs nebija. Tiesai nav pamata neticēt rakstveida pierādījumos un /pers. J/ un /pers. H/ paskaidrojumos fiksētajam, jo šie pierādījumi ir konsekventi un saskanīgi, lietā nav noskaidroti kādi apstākļi, kuru dēļ būtu pamats apšaubīt /pers. J/ un /pers. H/ paskaidrojumus, viņu ieinteresētība lietas iznākumā nav konstatēta.

Tiesa norāda, ka lietā nav fiksētas jebkādas /pers. C/ darbības, kas liecinātu, ka /pers. C/ būtu gribējis apstāties, būtu samazinājis transportlīdzekļa braukšanas ātrumu, lai atrastu piemērotu apstāšanās vietu pēc pirmās sadursmes. Gluži pretēji, aculiecinieks fiksējis, ka ātrums palielināts un /pers. C/

vadītais transportlīdzeklis lielā ātrumā manevrējis starp citām automašīnā. /pers. C/ nav apturējis transportlīdzekli /pers.I/redzes laukā, gluži pretēji, viņš norādīja, ka vainīgais transportlīdzeklis aizbraucis Rīgas virzienā.

Lietā noskaidrots, ka otrajā sadursmē sarkanā *Honda Civic* nopietni bojāta, liecinieks /pers.I/ liecināja, ka sarkanā mašīna aizvesta ar evakuatoru, šajā sadursmē cietušais nogādāts slimnīcā, /pers. C/ transportlīdzeklim izšauts drošības spilvens, /pers. C/ bijusi sasista, asiņaina roka. Turklāt abi transportlīdzekļi braukuši vienā virzienā. Šie apstākļi tiesas vērtējumā apstiprina /pers. H/ norādīto, ka *Opel Astra* pēc pirmās sadursmes nevis samazināja ātrumu un meklēja vietu, kur apstāties, bet palielināja ātrumu un lielā ātrumā, manevrējot starp citām mašīnām, devās prom.

Tiesa, apmierinot sūdzības iesniedzēja lūgumu nopratināt liecinieku /pers. R/, /pers. C/ tēvu, nopratināja viņu tiesas sēdē un atzīst, ka viņa liecības tieši uz šīs lietas ietvaros risināmo strīdus jautājumu nav attiecināma, jo no liecinieka liecībām redzams, ka viņš ir redzējis tikai vienu sadursmi, un tā bija otrā sadursme ar sarkanu *Honda Civic*. Viņš nav redzējis sadursmi ar *Nissan XTrail*, nav redzējis, kā dēls turpināja rīkoties, vadot transportlīdzekli pēc pirmās sadursmes, tāpēc neko šajā lietā nozīmīgu liecināt nevar.

/pers. C/ norāda, ka zaudējis visdrīzāk samaņu, nevienu no sadursmēm neatceras, palicis slikti, tad atjēdzies, ieraudzījis tēvu mirkšķinām ar gaismām un stājies autoceļa malā. Tiesa šādai sūdzības iesniedzēja versijai netic. Lietā ir dažāda informācija par /pers. C/ veselība stāvokli, arī pats sniedz tiesai pretrunīgus paskaidrojumus, vienlaicīgi norādot, ka ir veselības problēmas, apmeklējis ārstus, gan to, ka tas vienkārši bija nogurums nevis kaut kāda slimība, tāpat lietā ir pretrunīga informācija par veģetatīvās distonijas esību. Tiesa netic versijai, ka /pers. C/ neko neatceras, jo visdrīzāk abas sadursmes izraisīja bezsamaņā. Lietā noskaidrotā /pers. C/ rīcība pēc pirmās sadursmes norāda uz mērķtiecīgu un apzinātu transportlīdzekļa vadīšanu, tātad persona apzināti un mērķtiecīgi pēc pirmās sadursmes centās aizmukt. Tiesa apšauba vadītāja spēju bezsamaņā turpināt braukt, palielināt ātrumu, manevrēt starp citām mašīnām, apzināti nobraukt uz ceļa nomales, kur to izdarīt ir visērtāk (/pers. C/ norādīja, ka ieraudzījis pieturu un tur apstājies). Tiesa nav mediķis un eksperts, taču tiesai ir pamatotas šaubas, ka lielas darba slodzes rezultātā iestājies nogurums var izpausties bezsamaņā un ilgstošā šokā (no paskaidrojumiem redzams, ka šoka stāvoklis /pers. C/ pārgājis tikai ap plkst. 4.00 naktī pēc notikuma). Lai novērstu šaubas un gūtu apliecinājumu /pers. C/ vārdiem, tiesa rosināja /pers. C/ apliecināt savu veselības stāvokli ar medicīniskiem dokumentiem, jo /pers. C/ paskaidroja, ka nākamajā dienā pēc notikuma vērsies medicīnas iestādē, arī vēlāk apmeklējis speciālistus, ārstējies. Taču/pers.C/ kategoriski atteicies tiesai iesniegt jebkādus medicīniskus dokumentus, kas varētu norādīt uz iespējamām /pers. C/ veselības problēmām, diagnozēm, iespējamu samaņas zaudēšanu, šoka stāvokli, jo dokumenti saturot sensitīvus datus. Iespējams, ka otras lietas ietvaros /pers. C/ ārstniecības iestādē konstatētas kādas veselības problēmas, bezsamaņa, šoka stāvoklis, taču /pers. C/ šajā lietā tādus dokumentus nav iesniedzis. Tiesa pēc savas iniciatīvas tādus papildus pierādījumus iegūt nedrīkst.

Tiesa atzīst, ka veselības problēmas ir pierādāmas ar noteiktiem, objektīviem pierādīšanas līdzekļiem nevis personas paskaidrojumiem un ģimenes locekļu liecībām. Rezumējot minēto, tiesa /pers. C/ liecībām par veselības stāvokļa problēmām netic. Pirmkārt, aizbildināšanās ar sensitīviem datiem, nevēloties tiesai uzrādīt medicīniska rakstura dokumentus, nav nopietni vērā ņemama. Otrkārt, /pers. C/ paskaidrojumi ir pretrunā visiem pārējiem lietā iegūtajiem pierādījumiem, un /pers. C/ savus apgalvojumus nevar apliecināt ar noteiktiem pierādīšanas līdzekļiem. Treškārt, tiesas vērtējumā melošana ir aizstāvības pozīcija, lai izvairītos no bargā soda un regresa prasības, ko apdrošinātāji varētu vērst pret /pers. C/ par *Nissan XTrail* remonta izdevumiem (aizstāve tiesas sēdē norādīja, ka tie ir ap 6000 *euro*).

[13] Nav pamatoti aizstāves iebildumi, ka viņiem nav uzrādītas ne fotogrāfijas, ne personu paskaidrojumi. Tiesa nekonstatē, ka būtu bijusi liegta iespēja izmantot savas procesuālās tiesības iepazīties ar lietas materiāliem, saņemt lietas materiālu kopijas. Šīs tiesības nav izmantotas ne iestādē, ne tiesā līdz tiesas sēdei, līdz ar to iebildumi noraidāmi kā nepamatoti.

Atsauces uz Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta nolēmumiem nav pamatotas, jo administratīvās lietas un administratīvo pārkāpumu lietas būtiski atšķiras, piemēram, būtiski atšķiras procesa pamatprincipi, procesuālās garantijas, tiesas kompetence. Nav saprotams, uz ko /pers. C/ grib tiesiski paļauties šajā lietā, jo iestāde pamatoti ierosinājusi divas lietvedības, katrā lietā inkriminēti citi administratīvie pārkāpumu, jo fiksēti citi faktiskie apstākļi, piemērojamas atšķirīgas tiesību normas, atšķiras tiesisko seku bardzība. Tiesa iestādes kļūdas nekonstatē. Tiesai šajā lietā nerodas šaubas, ka /pers. C/ tiešām atstājis notikuma vietu, neievērojot noteikto kārtību, citiem vārdiem, aizmucis no negadījuma vietas.

[14] Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[13] panta trešo daļu, ja tiesnesis atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams. Attiecībā uz soda veidu un mēru tiesa pievienojas pārsūdzētajā lēmumā norādītajiem iestādes argumentiem. Soda mēra noteikšanai būtiskie apstākļi saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 32. panta otro daļu ir izvērtēti. Sods atbilst izdarītajam pārkāpumam.

[15] Ņemot vērā spriedumā izvērtētos apstākļus un izdarītos secinājumus, tiesa atzīst, ka ir noticis administratīvais pārkāpums pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[16] panta piektās daļas, /pers. C/ ir vainojams šī pārkāpuma izdarīšanā un saucams pie administratīvās atbildības, lietā iegūti pietiekami daudz ticamu, attiecināmu un pieļaujamu pierādījumu /pers. C/ vainīgumam, soda veida un mēra izvēlē ievērots tiesiskais regulējums, sods atbilst izdarītajam pārkāpumam. Tādējādi pārsūdzētais lēmums ir atstājams negrozīts, bet sūdzība noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[12] panta otrās daļas 1. punktu un 289.[18] pantu, Administratīvās atbildības likuma pārejas noteikumu 2. punktu, tiesa

nosprieda

atstāt negrozītu Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes 2020. gada 10. janvāra lēmumu Nr. 48 (administratīvā pārkāpuma protokols Nr. PC 375453), bet /pers. C/ sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Zemgales apgabaltiesā 10 darba dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas tiesas kancelejā, iesniedzot apelācijas sūdzību Zemgales rajona tiesā.

Pilns spriedums pieejams tiesas kancelejā 2020. gada 16. novembrī.

Tiesnese I. Putra